

Lovforslag nr. L 75. Fremsat den 30. januar 2002 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af tinglysningsloven

(Udvidet ekstern terminaladgang til tinglysningsregistrene)

§ 1

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 50 b ophæves.

2. § 50 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Oplysninger i edb-registrene kan endvidere efter ansøgning videregives til enhver ved terminaladgang i øvrigt (ekstern terminaladgang).«

3. I § 50 c, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysninger, der videregives til massemedier efter stk. 2 og 3, kan dog tillige anvendes i journalistisk øjemed.«

4. § 50 c, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Ansøgning om tilladelse til at etablere ekstern terminaladgang indgives til retten i Århus. Afgørelser om videregivelse efter stk. 5 og 6 træffes ved retten i Århus med adgang til kære til den landsret, i hvis kreds den, som anmoder om videregivelse, har hjemting.«

5. I § 50 e ændres »§ 50 c, stk. 8« til: »§ 50 c, stk. 7«.

6. I § 50 f, stk. 4, ændres »§ 50 c, stk. 5-7« til: »§ 50 c, stk. 5 og 6«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Efter de gældende regler om edb-baserede tinglysningsregistre, der blev indført i 1992, har kun nærmere bestemte grupper af brugere mulighed for at få »ekstern terminaladgang« til de elektroniske tinglysningsregistre, dvs. adgang til tinglysningsregistrenes oplysninger fra brugernes egne edb-anlæg. De brugere, der ikke kan opnå tilladelse til ekstern terminaladgang, må i stedet henvende sig på tinglysningskontoret, hvor der er opstillet publikumsterminaler.

Hovedformålet med lovforslaget er at udvide muligheden for at få ekstern terminaladgang til de elektroniske tinglysningsregistre.

Lovforslaget fremsættes på baggrund af en indstilling fra Justitsministeriets udvalg om papirløs tinglysning. Udvalget afgav i december 2000 betænkning nr. 1394/2000 om papirløs tinglysning. Udvalgets udtalelse af 4. oktober 2000 til Justitsministeriet om ekstern terminaladgang er optrykt som bilag 1 til betænkningen.

2. Den gældende ordning

2.1. Det er et grundlæggende træk ved tinglysnings-systemet, at borgere, virksomheder og myndigheder har adgang til at gøre sig bekendt med tinglyste rettigheder, uden at der gælder særlige betingelser herfor.

Enhver har således ret til at gøre sig bekendt med oplysningerne i tinglysningskontorenes bøger og akter ved eftersyn på tinglysningskontoret. Der henvises herved til § 40, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1024 af 15. december 1993 om tinglysning i tingbogen som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 99 af 8. februar 2000, § 23, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 304 af 10. maj 1993 om tinglysning i bilbogen som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 102 af 9. februar 2000 og § 32, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 187 af 15. marts 1994 om tinglysning i personbogen som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 100 af 8. februar 2000.

Der er mulighed for at få udskrift af oplysninger i tingbogen, bilbogen og personbogen mv. samt af de genpartier af tinglyste dokumenter, som opbevares i aktmapperne, jf. tinglysningsbekendtgørelsens § 42, stk. 1, bilbogsbekendtgørelsens § 25, stk. 1, og personbogsbekendtgørelsens § 34, stk. 1.

Alle adkomstdokumenter og pantebreve vedrørende fast ejendom, pantebreve, der anmeldes til tinglysning i bilbogen, og dokumenter, der anmeldes til tinglysning i personbogen, offentliggøres efter tinglysningslovens § 50, stk. 1, i Tingbladet, der i medfør af lov om Statstidende, § 1, stk. 2, bl.a. formidles gennem det elektroniske Statstidende via internettet mv.

Offentlighedens adgang til oplysningerne og offentliggørelsen i Tingbladet tjener navnlig to formål: Falske anmeldelser modvirkes, og det gøres muligt for kreditorer at få oplysninger om pantsætninger mv., som kan have betydning for vurderingen af deres fyldestgørelsesmulighed.

2.2. Tingbogen, bilbogen, personbogen og den til disse bøger hørende dagbog kan efter tinglysningslovens § 50, stk. 3, føres ved hjælp af edb. I dag anvendes edb i tinglysningen ved alle dommerembeder. Bilbogen og personbogen føres for hele landet ved Retten i Århus; jf. tinglysningslovens § 42 e og § 43 a samt bilbogsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, og personbogsbekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Offentligheden har adgang til disse edb-registre via *publikumsterminaler*, der er opstillet på tinglysningskontorerne, jf. tinglysningslovens § 50 c, stk. 2.

Spørgsmålet om *adgangen til tinglysningsregistre via eksterne terminaler* (det vil sige via brugernes egne edb-anlæg) er reguleret i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan der kun gives ekstern terminaladgang til visse nærmere bestemte brugere, herunder offentlige myndigheder i visse tilfælde, visse erhvervsdrivende, herunder bl.a. kreditinstitutter, ejendomsmæglere og advokater, samt visse forbruger- og brancheorganisationer.

Bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3, blev indført ved lov nr. 281 af 29. april 1992 i forbindelse med indførelsen af edb i tinglysningen.

I forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1991/1992, tillæg A, sp. 2826 ff, blev det anført, at der med indførelsen af edb i tinglysningen ville blive oprettet nogle edb-registre indeholdende oplysninger om fast ejendom og løsøre mv., og at anvendelsen af edb-teknik ville gøre det væsentligt lettere og hurtigere at formidle disse oplysninger til brugerne. Man fandt derfor at måtte tage særlige hensyn til beskyttelsen af de personer, om hvem systemet indeholdt oplysninger. Udgangspunktet burde fortsat være, at oplysningerne i registrene var offentligt tilgængelige, men informationssystemet burde på den anden side indrettes under hensyntagen til oplysningernes forskelligartede karakter, således at der bl.a. blev taget hensyn til, at der kunne være oplysninger om gæld og retsforfølgning. Der blev i den forbindelse henvist til principperne i den dagældende lov om offentlige myndigheders registre, Europarådets konvention af 1981 om elektronisk databehandling af personoplysninger og Europa-Kommissionens forslag til direktiv om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Det pågældende direktivforslag blev senere vedtaget (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) og er nu gennemført i dansk ret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Den eksterne terminaladgang er etableret som et centralt forespørgselssystem for hele landet. Afgørelser om terminaladgang efter § 50 c, stk. 3, træffes ved Retten i Århus med adgang til kære til landsretten, jf. tinglysningslovens § 50 c, stk. 8. Efter tingbogsbekendtgørelsens § 43, bilbogsbekendtgørelsens § 26 og personbogsbekendtgørelsens § 35 skal ansøgning om tilladelse til at etablere eksternt terminaladgang for de i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3, nævnte myndigheder og virksomheder mv. indgives til Retten i Århus.

Efter retsafgiftslovens § 49 a, stk. 1, betales der for opslag i tinglysningsregistrene – dvs. både ved eksternt terminaladgang og via publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne – en afgift på 30 kr. pr. opslag. Opslag, der foretages fra brugerterminaler på tinglysningskontorerne, er dog afgiftsfri, hvis opslaget foretages i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed.

Af hensyn til opkrævningen af retsafgift, der som nævnt beregnes pr. opslag, forudsætter udnyttelse af en tilladelse til eksternt terminaladgang, at den pågældende bruger er opkoblet til en datacentral. For denne

opkobling beregner datacentralerne sig et engangsbeløb på for tiden typisk ca. 1.600 kr. samt et beløb på godt 100 kr. månedligt til vedligeholdelse.

Oplysninger om personnumre i edb-registrene må hverken videregives via publikumsterminalerne eller via eksternt terminaladgang, jf. tinglysningslovens § 50 c, stk. 1. Hvis en person har fået registreret navne- og/eller adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, er navnet og/eller adressen også markeret som beskyttet i de elektroniske tinglysningsregistre. Sådanne oplysninger kan således heller ikke indhentes fra edb-registrene.

2.3. Anvendelsen af oplysninger fra tinglysningsregistrene via publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne og via eksternt terminaladgang er reguleret i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7.

Efter denne bestemmelse må oplysninger fra tinglysningsregistrene, der indhentes på disse måder, kun anvendes til nærmere bestemte formål. Oplysningerne må således ikke benyttes til opdyrkning af nye kundeforhold eller i øvrigt til andre formål end overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål.

Bestemmelsen i § 50 c, stk. 7, blev ligeledes indført ved lov nr. 281 af 29. april 1992. Som begrundelse for den begrænsning, der er indlagt i bestemmelsen, er der i bemærkningerne til det pågældende lovforslag, jf. Folketingstidende 1991/1992, tillæg A, sp. 2829 og sp. 2834, henvist til de samme forhold, som blev anført vedrørende spørgsmålet om eksternt terminaladgang, jf. ovenfor i afsnit 2.2.

3. Indstillingen fra udvalget om papirløs tinglysning

På baggrund af henvendelser fra Konkurrencerådet og repræsentanter for massemedierne vedrørende muligheden for eksternt adgang til tinglysningsregistrene for henholdsvis kreditoplysningsbureauer og pressen anmodede Justitsministeriet udvalget om papirløs tinglysning om at overveje spørgsmålet om en lempelse af bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3.

I sin udtalelse til Justitsministeriet om dette spørgsmål, jf. bilag 1 til lovforslaget, foreslår udvalget, at kreditoplysningsbureauer og massemedier gives mulighed for at etablere eksternt terminaladgang. Udvalget foreslår endvidere, at massemediernes anvendelse af oplysninger tilvejebragt via eksternt terminaladgang undtages fra den begrænsning, der efter tinglysnings-

lovens § 50 c, stk. 7, i øvrigt gælder for anvendelse af sådanne oplysninger.

Udvalget anfører, at den gældende ordning efter udvalgets opfattelse indebærer en forskelsbehandling af kreditoplysningsbureauerne i forhold til andre erhvervsvirksomheder, som udfører samme typer af opgaver, og som har mulighed for at opnå ekstern terminaladgang. Da kreditoplysningsbureauerne er henvist til at benytte publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne, er det besværligere for disse bureauer at få adgang til oplysningerne end for andre virksomheder, der varetager tilsvarende opgaver. Udvalget finder ikke, at der er databeskyttelsesmæssige hensyn, der taler imod at give kreditoplysningsbureauer ekstern terminaladgang.

Som begrundelse for at give massemedierne ekstern adgang til tinglysningsregistre anfører udvalget, at det er et væsentligt element i tinglysningsordningen, at oplysningerne i tinglysningsregistre bliver offentliggjort. Herved modvirkes falske anmeldelser, og kreditorenes mulighed for at få oplysninger om pantsætninger mv. kan have betydning for vurderingen af deres mulighed for at opnå fyldestgørelse. Udvalget antager, at en let adgang for massemedierne til oplysningerne i tingbogen fremmer disse formål. Der er efter udvalgets opfattelse ikke afgørende databeskyttelsesmæssige betænkeligheder ved at give massemedierne mulighed for at opnå ekstern terminaladgang.

Vedrørende massemediernes anvendelse af oplysninger, der er tilvejebragt ved ekstern terminaladgang, anfører udvalget, at den begrænsning i, hvad oplysningerne må anvendes til, der følger af tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, ikke forekommer velbegrunder for massemediernes vedkommende, fordi massemedierne ligesom alle andre har fri adgang til at efterse de dokumenter, som oplysningerne stammer fra. Der gælder ingen begrænsninger for anvendelsen af oplysninger, der er indhentet på denne måde.

Udvalget anfører, at der eventuelt kunne være anledning til at overveje en mere generel lempelse af reglerne om ekstern adgang til tinglysningsregistre og om anvendelse af oplysninger tilvejebragt via tinglysningsregistre. Udvalget er dog afstået fra at tage stilling hertil, da der efter udvalgets opfattelse i givet fald vil skulle tages stilling til nogle generelle spørgsmål om forholdet til reglerne i persondataloven og andre spørgsmål om databeskyttelse, som udvalget ikke er sammensat med henblik på at overveje.

4. Lovforslagets hovedpunkter

4.1. Justitsministeriet er enig med udvalget i, at kreditoplysningsbureauer og massemedier bør have mulighed for ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre.

Den gældende ordning indebærer, at erhvervsvirksomheder, som ikke kan opnå ekstern terminaladgang, må indhente oplysningerne på tinglysningskontorerne. Dette er besværligere for virksomhederne og kan, som udvalget også er inde på, virke konkurrenceforvridende.

Generelt må den gældende ordning anses for at være utilstrækkelig i lyset af den stigende anvendelse af IT i samfundet og de øgede erfaringer hermed. Hertil kommer, at den generelle lovgivning om behandling af personoplysninger nu er blevet moderniseret, jf. persondataloven fra 2000.

Som anført ovenfor under afsnit 2.1 og 2.2, er de oplysninger, der kan indhentes via ekstern terminaladgang, offentligt tilgængelige ved brug af publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne og ved opslag i tinglysningskontorenes bøger og akter. Desuden offentliggøres alle adkomstdokumenter og pantebreve vedrørende fast ejendom, pantebreve, der anmeldes til tinglysning i bilbogen, og dokumenter, der anmeldes til tinglysning i personbogen, i Tingbladet, og Tingbladet formidles i medfør af lov om Statstidende via internettet (som en del af elektronisk Statstidende).

Oplysninger om personnumre samt navne- og/eller adresseoplysninger, der er registreret som beskyttede i Det Centrale Personregister, kan ikke indhentes via tinglysningsregistre, herunder altså heller ikke ved ekstern terminaladgang, jf. afsnit 2.2 ovenfor.

Endvidere må de oplysninger, der tilvejebringes ved ekstern terminaladgang, kun anvendes til de saglige formål, som er nærmere opregnet i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 4.2.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der ikke er grundlag for at opretholde den restriktive lovgivning om, hvem der kan få ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre.

Det foreslås i overensstemmelse hermed at ændre tinglysningsloven, sådan at der ikke gælder nogen begrænsninger med hensyn til, hvem der kan få ekstern terminaladgang.

Det følger bl.a. af forslaget, at enhver kan få adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang. Allerede på grund af udgifterne herved, jf. afsnit 2.2 ovenfor, må det dog forventes, at privatpersoner kun i

meget begrænset omfang vil benytte sig af denne mulighed.

4.2. Som nævnt i afsnit 3, har udvalget over for Justitsministeriet anført, at der i forbindelse med en eventuel generel lempelse af adgangen til ekstern terminaladgang også kunne være anledning til at overveje at ophæve reglen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7. Denne bestemmelse regulerer, hvad oplysninger, som er indhentet ved ekstern terminaladgang eller ved brug af publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne, må bruges til.

Efter de generelle regler i persondataloven må indsamling af oplysninger alene ske med henblik på saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål, jf. lovens § 5. Loven fastsætter inden for sit anvendelsesområde desuden nogle kriterier for behandlingen af personoplysninger, herunder navnlig, at behandlingen skal være nødvendig for at forfølge en berettiget interesse, og at hensynet til den registrerede ikke må overstige denne interesse. Persondataloven omfatter bl.a. ikke fysiske personers behandling af oplysninger med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter samt – som hovedregel – behandling af oplysninger om juridiske personer.

Tinglysningslovens opregning af, hvad tinglysningsoplysningerne må anvendes til, jf. afsnit 2.3 ovenfor, kan anses som en præcisering af, hvad der på dette område er saglige formål. Bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, sikrer således bl.a., at tinglysningsoplysningerne ikke anvendes til usaglige formål, selv om den eksterne terminaladgang giver en let adgang til oplysningerne, og hertil kommer, at bestemmelsen også gælder på de områder, hvor persondataloven ikke finder anvendelse, jf. ovenfor. Under høringen over et udkast til lovforslaget er det også blevet anført, at det er hensigtsmæssigt, at det som hidtil fremgår klart af tinglysningsloven, hvad oplysningerne i tinglysningsregistrene må bruges til.

På den anførte baggrund har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at foreslå, at tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, ophæves.

Lovforslaget indebærer således, at enhver (mod betaling af opkoblingsomkostninger mv.) kan få ekstern adgang til tinglysningsregistrene, men at brugen af de indhentede oplysninger fortsat er undergivet visse begrænsninger.

Som eksempel på betydningen af de begrænsninger, som ligger i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, kan nævnes, at en privatperson, der får ekstern terminaladgang, via sin computer kan indhente tinglysningsoplysninger om en bestemt fast ejendom f.eks. til brug

for sine overvejelser om at købe ejendommen, men den pågældende må ikke offentliggøre oplysningerne. Som et andet eksempel kan nævnes, at en erhvervsvirksomhed, der f.eks. udfører tagrenoveringer, ikke må bruge oplysninger fra tinglysningsregistret om, hvem der f.eks. ejer nogle ældre ejendomme i et område, til at markedsføre sig over for de pågældende ejere.

I overensstemmelse med udvalgets anbefaling foreslås det derimod, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, lempes for så vidt angår massemediers anvendelse af oplysninger fra tinglysningsregistrene. Det foreslås således, at massemedier tillige må anvende oplysningerne til journalistiske formål, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Massemediernes vil ved anvendelsen af tinglysningsoplysningerne skulle overholde de generelle regler om massemediers behandling af oplysninger, herunder navnlig reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser og visse regler i persondataloven. Loven om massemediers informationsdatabaser har til formål på den ene side at gøre det lettere for massemediernes at tage ny teknologi i brug ved det journalistiske og redaktionelle arbejde og på den anden side at sikre en beskyttelse af privatlivets fred. Generelt indebærer reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser, at såvel de trykte som de elektroniske mediers informationsdatabaser på visse betingelser undtages fra persondatalovens regler og i stedet undergives en lempeligere regulering med det nævnte dobbelte formål for øje.

For behandling af oplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed, og som ikke er omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser, gælder persondatalovens regler om behandlingssikkerhed (§§ 41 og 42) og om erstatningsansvar ved behandling i strid hermed (§ 69), jf. § 2, stk. 7-10.

I øvrigt gælder efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, at massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Klage over, at et massemedie har handlet i strid med god presseskik, kan indgives til Pressenævnet, jf. § 34, stk. 4.

Desuden er massemediernes naturligvis underlagt de almindelige regler om straf- og erstatningsansvar for ærekrænkelser mv.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af

betydning. Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Forslaget har ikke EU-retlige konsekvenser. Forslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (gennemført i dansk ret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven)).

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	

6. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til dette lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Domstolsstyrelsen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenterne for Københavns Byret og retterne i Århus, Aalborg, Odense og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Amdsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Nationalbank, Danmarks Radio, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Dagblades Forening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Fagpresse, Danske Finansieringsselskabers Forening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Datatilsynet, Det Danske Handelskammer, Entreprenørforeningen, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencerådet, Københavns Kommune, Købmandsstandens Oplysningsbureau, Landsorganisationen i Danmark (LO), Realkreditrådet, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening (SALA), Sammenslutningen af lokale radio-

og tv-stationer i Danmark, Specialarbejderforbundet i Danmark og TV 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 2 er lovforslaget sammenholdt med de gældende bestemmelser i tinglysningsloven.

Til § 1

Til nr. 1 (ophævelse af § 50 b).

Det foreslås, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 b, der regulerer spørgsmålet om, hvilke oplysninger der kan registreres i de edb-baserede tinglysningsregistre, ophæves. Baggrunden for forslaget er, at der efter vedtagelsen af persondataloven ikke længere er behov for en særskilt regulering i tinglysningsloven af spørgsmålet om, hvilke oplysninger der kan registreres i edb-registrene. I modsætning til den tidligere registerlovgivning gælder persondataloven således også for domstolenes registrering af personoplysninger, jf. lovens § 1.

Til nr. 2 (§ 50 c, stk. 3).

Det foreslås, at der generelt gives mulighed for videregivelse via eksternt terminaladgang, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 4.1.

Efter forslaget kan enhver uden særlige vilkår få tilladelse til ekstern terminaladgang. Af hensyn til opkrævningen af retsafgift skal der dog fortsat indgives ansøgning om tilladelse til ekstern terminaladgang til Retten i Århus, jf. også lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 50 c, stk. 8).

Justitsministeriet vil efter lovens vedtagelse tage initiativ til, at der foretages de nødvendige konsekvensændringer i bestemmelserne vedrørende ekstern terminaladgang i tinglysningsbekendtgørelserne.

Til nr. 3 (§ 50 c, stk. 7, 2. pkt.)

Det foreslås, at oplysninger, der videregives til massemedier via edb-terminaler, tillige skal kunne anvendes i journalistisk øjemed.

Ved massemedier forstås de af medieansvarslovens § 1 omfattede massemedier.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.

Til nr. 4 (§ 50 c, stk. 8)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at enhver efter lovforslaget kan få ekstern terminaladgang, og at retten derfor ikke længere skal træffe nogen afgørelse.

Til nr. 5 og 6 (§ 50 e og § 50 f, stk. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at den dagældende § 50 c, stk. 7, i tinglysningsloven ved lov nr. 419 af 31. maj 2000 blev ophævet, således at den dagældende § 50 c, stk. 8, blev stk. 7.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

§ 3 vedrører lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1

Justitsministeriets udvalg om »papirløs« tinglysning

Dato: 4. oktober 2000

1. Justitsministeriets udvalg om »papirløs« tinglysning er af Justitsministeriet blevet anmodet om at overveje spørgsmålet om en lempelse af tinglysningslovens regler om ekstern terminaladgang, dvs. adgang til oplysninger i tinglysningsregistre fra brugernes egne edb-anlæg. Baggrunden for anmodningen er, at der over for Justitsministeriet fra flere sider er blevet fremsat ønske om en sådan lempelse.

Konkurrencerådet har således over for Justitsministeriet anført, at udelukkelsen af kreditoplysningsbureauer fra kredsen af private brugere som kan opnå ekstern terminaladgang efter tinglysningslovens § 50 c, stk. 3, hæmmer bureauerne i deres erhvervsudøvelse og stiller dem ulige i konkurrencen over for andre erhverv med tilsvarende rådgivningsopgaver. Konkurrencerådet har på denne baggrund henstillet, at det overvejes at tage initiativ til en ændring af tinglysningslovens regler om ekstern terminaladgang.

Endvidere har repræsentanter for massemedierne (Dansk Journalistforbund, Danske Dagblades Forening, Danmarks Radio og TV2) over for Justitsministeriet fremsat anmodning om, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3, ændres, således at også massemedierne kan opnå ekstern terminaladgang.

Udvalget har fundet, at der er behov for at lempe reglerne om ekstern terminaladgang i relation til de nævnte erhvervsgrupper, dvs. kreditoplysningsbureauer og massemedier. Udvalget har udarbejdet udkast til et lovforslag herom, jf. nedenfor.

Udvalget har derimod ikke fundet at burde udtale sig om spørgsmålet, om der herudover er behov for en mere vidtgående lempelse af reglerne om ekstern terminaladgang. En sådan lempelse må efter udvalgets opfattelse i givet fald forudsætte, at der tages stilling en række mere overordnede spørgsmål om databeskyttelse, som kræver en interesserepræsentation og ekspertise, der ikke er reflekteret i udvalgets sammensætning. Udvalget finder derfor ikke, at det bør udtale sig om disse forhold.

2. Reglerne om offentlighedens adgang til oplysningerne i tinglysningsregistre findes i tinglysningslovens § 50 a-e.

Det er et centralt element i tinglysningsordningen, at offentligheden har adgang til oplysninger om de rettigheder, som bliver tinglyst. Som udgangspunkt har enhver således adgang til at gøre sig bekendt med oplysningerne i tinglysningskontorernes bøger og akter. Offentligheden tjener navnlig to formål, idet den for det første modvirker falske anmeldelser og for det andet gør det muligt for kreditorerne at få oplysninger om pantsætninger mv., som kan have betydning for deres mulighed for at opnå fyldestgørelse.

For så vidt angår oplysninger vedrørende fast ejendom, er offentlighedens adgang til oplysningerne fastslået i tinglysningsbekendtgørelsens § 40, stk. 1, som lyder således:

»§ 40. Oplysningerne i tingbogen, dagbogen og akter er offentligt tilgængelige.«

Adgangen til oplysninger gives ved eftersyn på tinglysningskontorerne. Oplysningerne i tingbog og dagbog findes i edb-registre, som offentligheden har adgang til ved brug af publikumsterminaler, der er opstillet ved dommerembederne, jf. herom nedenfor.

Efter bekendtgørelsens § 42 er enhver endvidere berettiget til – mod betaling af retsafgift – at få udskrift af tingbogen, dagbogen samt akten mv.

For så vidt angår oplysninger i bilbogen og den tilhørende dagbog, følger det af bilbogsbekendtgørelsens § 23, stk. 1, at oplysningerne – med undtagelse af cpr.nr. – er offentligt tilgængelige. Mod betaling af retsafgift er enhver endvidere berettiget til at få udskrift af bilbogens eller dagbogens oplysninger, jf. bekendtgørelsens § 25. Det samme gælder efter §§ 32 og 34 i personbogsbekendtgørelsen for oplysningerne i personbogen og den tilhørende dagbog.

Til personbogen er der knyttet en aktmappe, hvori der opbevares kopi af de tinglyste ægtepagter. Personbogsbekendtgørelsen indeholder ikke regler om offentlighedens adgang til oplysningerne i aktmappen, men i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1997 side 1418 fandt Vestre Landsret, at enhver er berettiget til at få en udskrift af de dokumenter vedrørende tinglyste ægtepagter, som opbevares i akten.

I forbindelse med indførelsen af regler om edb i tinglysningen i 1992 ved lov nr. 281 af 29. april 1992 blev det overvejet, i hvilket omfang de ovenfor skitserede principper om, at der er fri adgang for offentligheden til oplysningerne i tinglysningsregistre, kunne opretholdes, når det ved anvendelse af edb-teknik bliver væsentligt lettere og hurtigere at opnå adgang til oplysningerne. Herom anføres i lovforslaget (Folketingstidende 1991/92 tillæg A, sp. 2827):

»Det er ... en grundlæggende forudsætning for tinglysningssystemet, at oplysningerne er let tilgængelige for offentligheden.

Hertil kommer, at tinglysningsregistre i vidt omfang er genstandsorienterede (faste ejendomme, biler og andet løsøre) og ikke i første række knytter sig til indehaverne af rettigheder m.v. Det foreslåede nye tinglysningsssystem vil imidlertid bestå af nogle edb-registre (den elektroniske dag-, ting-, bil- og personbog). Ved den nærmere udformning af lovforslaget har Justitsministeriet derfor lagt vægt på at tage vidtgående hensyn til beskyttelsen af de personer, om hvem systemet indeholder oplysninger.

...

Udgangspunktet bør fortsat være, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige, men informationssystemet bør på den anden side indrettes under hensyn til oplysningernes forskelligartede karakter, således at der navnlig tages hensyn til, at der kan være oplysninger om gæld og retsforfølgning (udlæg og arrest, herunder tvangsinddrivelse af bøder, konkurs m.v.).«

Reglerne om videregivelse af oplysninger blev udformet således, at den hidtidige adgang for enhver til tinglysningsoplysningerne ved personligt fremmøde på tinglysningskontoret blev opretholdt. Til brug for adgangen til oplysningerne i edb-registre blev der opstillet særlige publikumsterminaler på tinglysningskontorerne. Offentlighedens mulighed for at opnå adgang til edb-registre på anden måde end via publikumsterminalerne blev derimod undergivet visse begrænsninger.

Reglerne herom findes i tinglysningslovens § 50 c, og lyder således:

§ 50 c. Oplysninger i edb-registre om personnumre må ikke videregives.

Stk. 2. Oplysninger i edb-registre i øvrigt er tilgængelige for enhver ved personlig henvendelse til tinglysningskontoret. Oplysningerne kan gives via terminaler, der opstilles på tinglysningskontorerne eller andre steder efter justitsministerens bestemmelse.

Stk. 3. Oplysningerne i edb-registre kan ved terminaladgang i øvrigt (ekstern terminaladgang) kun videregives til

- 1) offentlige myndigheder, såfremt tinglysningsoplysninger har betydning for udøvelsen af myndighedens virksomhed,
- 2) kreditinstitutter, ejendomsmæglere og ejendomshandlere, advokater, forsikringsselskaber, landinspektører og andre, der i erhvervsmæssigt øjemed udfører opgaver vedrørende overdragelse, forsikring, retsforfølgning, retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre samt fysisk råden over fast ejendom, og
- 3) organisationer, der varetager forbruger- eller brancheinteresser med henblik på rådgivning vedrørende de i nr. 2 nævnte forhold.

...

Stk. 8. Oplysninger, der videregives efter stk. 2-7, må ikke anvendes med henblik på at skaffe nye kunder eller i øvrigt med henblik på andre formål end overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål.

Private virksomheder og organisationer kan således kun få adgang til at etablere ekstern terminaladgang – dvs. adgang til oplysningerne fra andre computere end dem, der er opstillet på tinglysningskontorerne – hvis de udfører bestemte opgaver, og oplysninger der indhentes på denne måde, må kun anvendes til bestemte formål.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres herom (Folketingstidende 1991/92 tillæg A, sp. 2831):

»...

b) ekstern terminaladgang må i øvrigt kun gives til

– ...

– private virksomheder og organisationer, herunder advokater, kreditinstitutter (d.v.s. foretagender, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning, altså navnlig penge- og realkreditinstitutter), ejendomsmæglere og ejendomshandlere, forsikringselskaber, landinspektører og andre, som i erhvervsmæssigt øjemed udfører opgaver vedrørende overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt samt belåning af fast ejendom og løsøre eller fysisk råden over fast ejendom. Der vil ikke kunne gives terminaladgang til kreditoplysningsbureauer.

– ...«

Østre Landsret tog i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1996 side 456, stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives et kreditoplysningsbureau ekstern terminaladgang til Bilbogen. Kreditoplysningsbureauet drev virksomhed med indsamling, bearbejdning og videregivelse af oplysninger om dansk erhvervsliv. Bureauet ydede endvidere rådgivning til klienter, ligesom det udøvede inkassovirksomhed.

Landsretten bestemte, at bureauet ikke kunne opnå terminaladgang med følgende begrundelse:

»Efter forarbejderne til lov nr. 281 af 29. april 1992 om ændring af tinglysningsloven, hvorved bl.a. reglerne om elektronisk adgang til Tinglysningsregistre blev indsat, fremgår det, jfr. de almindelige bemærkninger punkt 7.4.3., at bestemmelsen i lovens § 50 C, stk. 3, nr. 2, skal forstås således, at »der ikke vil kunne gives **terminaladgang** til kreditoplysningsbureauer«

Under henvisning hertil, og da den ansøgende virksomhed under sit formål netop er et kreditoplysningsbureau, findes virksomheden at falde uden for de virksomheder, der ifølge tinglysningslovens § 50 C, stk. 3, kan opnå adgang til Bil-, Person- og Tingbogen.

Det findes uden betydning, at ansøgeren tillige driver virksomhed som inkassator, idet denne virksomhed, efter det oplyste, ikke er eller kan adskilles – herunder heller ikke edb-teknisk – fra ansøgerens øvrige virksomhed...«

De private virksomheder og organisationer som ikke opnår ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre, må i stedet benytte publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne, jf. herom ovenfor. Ordningen indebærer således, at adgangen til oplysningerne i nogen grad bliver besværliggjort for bl.a. kreditoplysningsbureauer og pressen, som ikke kan opnå ekstern terminaladgang.

For opslag i tinglysningsregistre via eksterne terminaler betales en afgift, som p.t. udgør 30 kr. pr. opslag, jf. retsafgiftslovens § 49 a. Opslag fra publikumsterminaler er afgiftsfri, med mindre opslaget foretages i erhvervsmæssigt øjemed.

3. Udvalget finder, at den ovenfor beskrevne ordning indebærer en forskelsbehandling af kreditoplysningsbureauerne i forhold til andre virksomheder, som udfører samme typer af opgaver. Kreditoplysningsbureauer udøver virksomhed med indhentelse og videregivelse af oplysninger til bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed og er i den forbindelse bl.a. i konkurrence med nogle af de erhvervsgrupper, der har mulighed for at opnå ekstern terminaladgang.

Ordningen indebærer således, at der for virksomheder som udøver samme funktioner, gælder forskellige regler om adgang til tinglysningsoplysningerne. Kreditoplysningsbureauerne er henvist til at benytte publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne og har derfor vanskeligere ved at få adgang til oplysningerne end andre virksomheder, som varetager tilsvarende opgaver.

Kreditoplysningsbureauerne er – ligesom andre, der behandler personoplysninger – omfattet af de generelle databeskyttelsesregler i lov om behandling af personoplysninger. Bureauernes behandling af oplysninger skal således bl.a. foregå i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. lovens § 5, stk. 1. Herudover indeholder kapitel 6 i lov om behandling af personoplysninger særlige regler om kreditoplysningsbureauer, som bl.a. går ud på, at der kræves tilladelse fra Datatilsynet for at drive virksomhed som kreditoplysningsbureau, jf. lovens § 19, ligesom der findes regler om kreditoplysningsbureauers behandling af personoplysninger.

Når hertil lægges, at de oplysninger som findes i tinglysningsregistre, er offentligt tilgængelige for enhver ved opslag via publikumsterminalerne, er der efter udvalgets opfattelse ikke væsentlige databeskyttelsesmæssige hensyn, der taler for ikke at give kreditoplysningsbureauer ekstern terminaladgang.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriets Statsretskontor over for udvalget har oplyst, at reglerne i lov om behandling af personoplysninger ikke vil være til hinder for at tillade ekstern terminaladgang til tinglysningsoplysningerne for kreditoplysningsbureauer og massemedier.

Udvalget finder på den anførte baggrund, at reglerne i tinglysningslovens § 50 c, stk. 3, bør ændres, således at også kreditoplysningsbureauer kan opnå ekstern terminaladgang.

Massemedierne har lige som alle andre fri adgang til oplysningerne i tinglysningsregistre, men denne adgang kan kun opnås ved brug af publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne. Der gælder endvidere efter tinglysningslovens § 50 c, stk. 8, særlige begrænsninger for, hvad oplysningerne kan anvendes til. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger som massemedierne indhenter ved opslag via publikumsterminaler, ikke må anvendes i journalistisk øjemed, men derimod alene bruges til de i bestemmelsen beskrevne formål («...overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål.»).

Tinglysningsregistre indeholder oplysninger om bl.a. konkurs, tvangsinddrivelse af bøder m.v. Oplysningernes karakter kan således tale for, at der bl.a. i relation til massemedierne gælder visse begrænsninger for adgangen.

Der findes imidlertid allerede generelle databeskyttelsesmæssige regler, som regulerer mediernes behandling af personoplysninger. Massemediers behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed er således reguleret af bestemmelserne i lov om behandling af personoplysninger om behandlingssikkerhed og erstatning for behandling i strid hermed, jf. lovens § 2, stk. 10. Massemediernes edb-registre er navnlig reguleret af lov om massemediers informationsdatabaser. For registre som ikke er omfattet af denne lov, gælder i stedet bestemmelserne i lov om behandling af personoplysninger, herunder bl.a. reglerne om god databehandlingsskik.

Der gælder ikke generelle regler, som begrænser massemediernes adgang til bestemte oplysninger i edb-registre m.v.

Da oplysningerne i tinglysningsregistre allerede under den gældende ordning er tilgængelige for massemedierne via publikumsterminaler, og da der endvidere for massemedierne gælder de generelle databeskyttelsesmæssige regler i lov om behandling af personoplysninger og lov om massemediers informationsdatabaser, knytter der sig efter udvalgets opfattelse ikke afgørende databeskyttelsesmæssige betænkeligheder til at give massemedierne mulighed for at opnå ekstern terminaladgang.

Der er endvidere efter udvalgets opfattelse grund til at åbne mulighed herfor. Det er et væsentligt element i tinglysningsordningen, at oplysningerne i tinglysningsregistre om bl.a. overdragelse og belåning af fast ejendom bliver offentliggjort. Herved modvirkes falske anmeldelser, ligesom kreditorernes mulighed for at få oplysninger om pantsætninger mv. kan have betydning for deres mulighed for at opnå fyldestgørelse. Det må antages, at en let adgang for massemedierne til oplysningerne i tingbogen fremmer disse formål.

Efter udvalgets opfattelse er der endvidere grund til at præcisere, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 8, ikke er til hinder for, at massemedierne i artikler m.v. videregiver oplysninger, som er indhentet fra tinglysningsregistre. En sådan begrænsning forekommer ikke velbegrunnet, når der henses til, at massemedierne lige som alle andre har fri adgang til at efterse de dokumenter,

som oplysningerne stammer fra, jf. tinglysningsbekendtgørelsens § 40, stk. 1. Der gælder ingen begrænsninger for anvendelsen af oplysninger, som er indhentet på denne måde.

4. Udvalget foreslår derfor, at tinglysningsloven ændres på følgende måde:

1. I § 50 c, stk. 3, indsættes efter litra 1) som nyt litra:

»2) massemedier,«.

Litra 2) og 3) bliver herefter litra 3) og 4).

2. I § 50 c, stk. 3, litra 2), der bliver litra 3) indsættes efter »forsikringsselskaber,«: »kreditoplysningsbureauer,«.

3. I § 50 c, stk. 8, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke oplysninger, der videregives til massemedier efter stk. 2 og stk. 3, litra 2).«.

5. Udvalget er opmærksom på, at de foreslåede udvidelser af adgangen til at opnå ekstern terminaladgang – navnlig for så vidt angår massemedierne – samt den foreslåede ændring af § 50 c, stk. 8, eventuelt kan give anledning til at overveje en mere generel lempelse af reglerne herom.

Som nævnt indledningsvis har udvalget imidlertid ikke fundet at burde tage stilling til, om en sådan lempelse bør gennemføres. Det skyldes, at der efter udvalgets opfattelse i givet fald vil skulle tages stilling til nogle generelle spørgsmål om forholdet til reglerne i lov om personoplysninger m.v. og andre spørgsmål om databeskyttelse, som udvalget ikke er sammensat med henblik på at overveje.

Med venlig hilsen

Mads Bryde Andersen

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 50 b. Der må kun registreres oplysninger, der har betydning for varetagelsen af tinglysningsopgaverne, samt oplysninger, der har væsentlig betydning for de i § 50 c, stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheders og erhvervsdrivendes brug af tinglysningsoplysninger.

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

§ 50 c. ...

Stk. 3. Oplysninger i edb-registrene kan ved terminaladgang i øvrigt (ekstern terminaladgang) kun videregives til

- 1) offentlige myndigheder, såfremt tinglysningsoplysninger har betydning for udøvelsen af myndighedens virksomhed
- 2) kreditinstitutter, ejendomsmæglere og ejendomshandlere, advokater, forsikringsselskaber, landinspektører og andre, der i erhvervsmæssigt øjemed udfører opgaver vedrørende overdragelse, forsikring, retsforfølgning, retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre samt fysisk råden over fast ejendom og
- 3) organisationer, der varetager forbruger- eller brancheinteresser med henblik på rådgivning vedrørende de i nr. 2 nævnte forhold.

...

Stk. 7. Oplysninger, der videregives efter stk. 2-6, må ikke anvendes med henblik på at skaffe nye kunder eller i øvrigt med henblik på andre formål end overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål.

1. § 50 b ophæves.

2. § 50 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Oplysninger i edb-registrene kan endvidere efter ansøgning videregives til enhver ved terminaladgang i øvrigt (ekstern terminaladgang).«

3. I § 50 c, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysninger, der videregives til massemedier efter stk. 2 og 3, kan dog tillige anvendes i journalistisk øjemed.«

Gældende formulering

Stk. 8. Afgørelser vedrørende terminaladgang og anden videregivelse efter stk. 3 og stk. 5 og 6 træffes ved retten i Århus. Kære af dommerens afgørelser sker til den landsret, i hvis kreds den, som anmoder om videregivelse, har hjemting.

§ 50 e. Med bøde straffes den, der anvender en oplysning i strid med bestemmelsen i § 50 c, stk. 8. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 50 f. ...

Stk. 4. Justitsministeren kan uanset bestemmelserne i § 50 c, stk. 5-7, fastsætte regler om forsøg med tinglysning på grundlag af elektronisk overførelse af oplysninger samt om forsøg med elektronisk videregivelse af oplysninger til et realkreditinstitut. Det kan i disse regler fastsættes, at tinglysning af elektroniske dokumenter skal have samme retsvirkning som tinglysning af andre dokumenter.

Lovforslaget

4. § 50 c, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Ansøgning om tilladelse til at etablere ekstern terminaladgang indgives til retten i Århus. Afgørelser om videregivelse efter stk. 5 og 6 træffes ved retten i Århus med adgang til kære til den landsret, i hvis kreds den, som anmoder om videregivelse, har hjemting.«

5. I § 50 e ændres »§ 50 c, stk. 8« til: »§ 50 c, stk. 7«.

6. I § 50 f, stk. 4, ændres »§ 50 c, stk. 5-7« til: »§ 50 c, stk. 5 og 6«.

Til lovforslag nr. L 75. Skriftlig fremsættelse (30. januar 2002)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven. (Udvidet ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre).

(Lovforslag nr. L 75).

Med lovforslaget foreslås det at give enhver mulighed for at få "ekstern terminaladgang" til de elektroniske tinglysningsregistre, dvs. adgang til tinglysningsregistrenes elektroniske oplysninger fra brugernes egne edb-anlæg.

Efter de gældende regler har kun nærmere bestemte brugere af tinglysningsoplysningerne mulighed for at få ekstern terminaladgang. Det drejer sig om offentlige myndigheder, visse erhvervsdrivende, herunder bl.a. kreditinstitutter, ejendomsmæglere og advokater, samt visse forbruger- og brancheorganisationer. De brugere, der ikke kan opnå tilladelse til ekstern adgang, må i stedet henvende sig på tinglysningskontoret, hvor der er opstillet publikumsterminaler.

Den gældende ordning indebærer, at det for erhvervsvirksomheder, som ikke kan opnå ekstern terminaladgang, og som derfor må indhente oplysningerne på tinglysningskontorerne, er besværligt at få disse oplysninger. Ordningen kan samtidig virke konkurrenceforvridende.

Ordningen må endvidere generelt anses for at være utidssvarende i lyset af den stigende anvendelse af IT i samfundet og de øgede erfaringer hermed.

delse af IT i samfundet og de øgede erfaringer hermed.

De oplysninger, der kan indhentes via ekstern terminaladgang, er offentligt tilgængelige ved brug af publikumsterminalerne på tinglysningskontorerne og ved opslag i tinglysningskontorens bøger og akter. Desuden offentliggøres adkomstdokumenter og pantebreve mv. i Tingbladet, og Tingbladet formidles i medfør af lov om Statstidende via internettet som en del af det elektroniske Statstidende.

De oplysninger, der tilvejebringes ved ekstern terminaladgang, må desuden kun anvendes til saglige formål, som er nærmere opregnet i tinglysningsloven.

Der findes derfor ikke grundlag for at opretholde den restriktive lovgivning om, hvem der kan få ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre.

Lovforslaget ændrer ikke ved de gældende regler om, at oplysninger indhentet fra tinglysningsregistre via ekstern terminaladgang eller via publikumsterminalerne kun må bruges til nærmere bestemte formål, bortset fra, at det tilføjes, at massemedierne må anvende oplysningerne i journalistisk øjemed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.